

2 november - Alla Själars Dag – år C

Ingångsantifon (1 Thess 4:14; 1 Kor 15:22)

Liksom Jesus har dött och uppstått, så skall också Gud genom Jesus föra till sig de avlidna tillsammans med honom. Och liksom alla dör genom Adam, så skall också alla få nytt liv genom Kristus.

Inledning

Idag minns vi alla dem som har gått före oss tecknade med trons insegel. Vi anbefaller alla våra döda åt Guds barmhärtighet. ”För dem som tror på dig blir livet inte utsläckt, blott förvandlat: när denna jordiska boning bryts ned, är en evig boning beredd åt oss i himmelen.” Idag ber vi särskilt innerligt: „Kom ihåg våra avlidna bröder och systrar, som insomnat i hoppet om uppståndelsen... Låt dem få träda fram inför ditt ansiktes ljus.” När vi firar Eukaristi, kommer Jesus Kristus själv till oss i korsets och Uppståndelsens mysterier, för att dela vår sorg och rädsla inför döden och för att stärka vårt hopp.

HERRE – då du var i världen delade du människans öde i lidande och död, för att därigenom frälsa oss.

Herre, förbarma dig.

KRISTUS - du uppstod från de döda för vår frälsning skull. Kristus, förbarma dig.

HERRE - du kommer åter, för att döma levande och döda. Herre, förbarma dig.

Kollektbön

Herre, lyssna till våra böner och ge oss, i tron på Jesu uppståndelse från de döda, förvissning om att våra bröder, dina tjänare, skall uppväckas till samma eviga liv. Genom honom, Jesus Kristus ...

Första läsningen 2 Mack 12:43–45 (Helig och from var hans omtanke)

Läsning ur andra Mackabeerboken.

Genom att ordna en insamling som var och en fick bidra till, kunde Judas Mackabaios skicka ungefär 2 000 silverdrachmer till Jerusalem för att låta frambära ett syndoffer. Han handlade riktigt och klokt, ty han hade uppståndelsen i tankarna; om han inte hade väntat sig att de stupade skulle uppstå hade det varit överflödigt och meningslöst att be för döda människor. Dessutom tänkte han på att en härlig belöning väntar dem som avlider i tron på Gud. Helig och from var hans omtanke! Därför ordnade han försoningsoffret för de döda, så att de skulle befrias från sin synd. Så lyder Herrens ord.

Responsoriepsalm Ps 103:8, 10, 13–18a

R. De rättfärdigas räddning kommer från Herren.

Barmhärtig och nådig är Herren,
sen till vrede och rik på kärlek.
Han handlar inte mot oss som vi förtjänat,
han ger oss inte våra synders lön.

Som en far visar ömhet mot barnen,
så visar Herren ömhet mot dem som fruktar honom.
Ty han vet hur vi är skapade,
han minns att vi är mull.

Människans dagar är som gräset:
hon spirar som blomman på marken,
så sveper vinden fram, och den är borta,
platsen där den stod är tom.

Men evigt varar Herrens nåd
mot dem som fruktar honom.
Hans trofasthet når till kommande slakten,
när man håller hans förbund.

*Andra läsningen 2 Kor 4:14 – 5:1 (Det synliga är
förgängligt, men det osynliga är evigt)*

Läsning ur Paulus andra brev till korinthisarna.
Jag vet att han som uppväckt herren Jesus skall
uppväcka mig med Jesus och låta mig träda fram
tillsammans med er. Allt detta sker för er skull, för att
nåden skall nå allt fler och hos allt fler väcka en
överflödande tacksamhet, till Guds ära. Därför ger jag
inte upp. Även om min yttre människa bryts ner förnyas
min inre människa dag för dag. Mina kortvariga
lidanden väger ju oändligt lätt mot den överväldigande,
eviga härlighet de bereder åt mig, som inte riktar
blicken mot det synliga utan mot det osynliga. Det
synliga är förgängligt, men det osynliga är evigt.

Vi vet att då det tält som är vår jordiska boning rivs ner har Gud en byggnad åt oss i himlen, en evig boning som inte är gjord av människohand.
Så lyder Herrens ord.

Halleluja jfr Joh 3:16

Så älskade Gud världen att han gav den sin ende Son, för att de som tror på honom skall ha evigt liv.

Evangelium Joh 11:32–45 (Lasaros, kom ut)

Vid den tiden kom Maria, Lasaros syster, dit där Jesus var. När hon fick se honom kastade hon sig för hans fötter och sade: »Herre, om du hade varit här hade min bror inte dött.« När Jesus såg hur hon grät och hur judarna som hade följt med henne också grät blev han upprörd och skakad i sitt innersta, och han frågade: »Var har ni lagt honom?« De sade: »Herre, kom och se.« Jesus föll i gråt. Då sade judarna: »Se, hur mycket han höll av honom.« Men några av dem sade: »Kunde inte han som öppnade ögonen på den blinde ha gjort så att Lasaros inte behövt dö?« Jesus blev åter upprörd och gick till graven. Det var en klipphåla med en sten för öppningen. Jesus sade: »Ta bort stenen.« Den dödes syster Marta sade då: »Herre, han luktar redan, det har ju gått fyra dagar.« Jesus sade till henne: »Har jag inte sagt dig att om du tror, skall du få se Guds härlighet?« De tog bort stenen, och Jesus lyfte blicken mot himlen och sade: »Fader, jag tackar dig för att du har hört mig. Självisste jag att du alltid hör mig, men jag säger detta med tanke på alla dem som står här, för

att de skall tro på att du har sänt mig.« Sedan ropade han med hög röst: »Lasaros, kom ut.« Och den döde kom ut med armar och ben inlindade i bindlar och med ansiktet täckt av en duk. Jesus sade åt dem: »Gör honom fri och låt honom gå.«

Många av judarna, de som hade gått ut till Maria och sett vad Jesus gjorde, kom till tro på honom.

Förbön

Kristus är vägen, sanningen och livet. Låt oss därför bära fram våra böner till Gud, vår barmhärtige Fader.

1. För alla människor, att de upptänds av längtan efter det eviga livet, ber vi till Herren:

Herre, hör vår bön.

2. För den heliga kyrkan, att hon med sin tro visar människorna vägen till evigheten, ber vi till Herren:

Herre, hör vår bön.

3. För de avlidna, för vilka vi firar denna heliga eukaristi, att Gud låter dem dricka ur det eviga livets källa, ber vi till Herren:

Herre, hör vår bön.

4. För alla kristtroga själar, att de till fullo kan delta i det himmelska gästabudet, ber vi till Herren:

Herre, hör vår bön.

5. För oss själva, att Gud stärker oss när vår dödsstund kommer, ber vi till Herren:

Herre, hör vår bön.

Gud, allt lever för dig. Hör din kyrkas böner och för oss alla till dina himmelska boningar. Genom Kristus, vår Herre. Amen.

Bön över offergåvorna

Herre, se i nåd till denna gåva, och upptag dina avlidna tjänare till härligheten hos din Son, vars stora kärleks sakrament förenar oss nu och för evigt. Genom honom, Jesus Kristus, vår Herre.

Prefation I för avlidna

Herren vare med er.

Och med din ande.

Upplyft era hjärtan.

Vi har upplyft dem till Herren.

Låt oss tacka och lova Herren, vår Gud.

Det är tillbörligt och rätt.

Ja, sannerligen är det tillbörligt och rätt att vi tackar och lovar dig alltid och överallt, helige Fader, allsmäktige, evige Gud, genom Jesus Kristus, vår Herre.

I honom strålar hoppet om uppståndelsen fram; vi som vet att vi en gång måste dö blir tröstade med löftet om det eviga livet.

För dem som tror på dig blir livet inte utsläckt, blott förvandlat:

när denna vår jordiska boning bryts ned, är en evig boning beredd åt oss i himmelen.

Därför vill vi, med änglarna och alla dina heliga, med hela den himmelska härskaran, prisa ditt namn, tillbedja dig och sjunga:

Kommunionantifon (Joh 11:25-26)

Jag är uppståndelsen och livet, säger Herren. Den som tror på mig skall leva om han än dör, och den som lever och tror på mig skall aldrig någonsin dö.

Bön efter kommunionen

Herre, vi har firat påskens sakrament för dina avlidna tjänare. Ta emot dem i ljusets och fridens boningar hos dig. Genom Jesus Kristus, vår Herre.

